

Sp. zn.: **26CoCsp/5/2024** - 210
IČS: **2321202220**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Matúša Staríčka v spore **žalobcu:** , nar. , bytom , zast.: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Bratislava, ulica Jána Poničana 9, proti **žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.**, IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o **zaplatenie 2.920 eur a príslušenstvo**, o odvolaní žalovanej proti rozsudku súdu Okresného súdu Galanta č.k. 28Csp/94/2021-181 zo dňa 28.11.2023, takto

r o z h o d o l:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., vrátane závislého výroku II. **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má **n á r o k** voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Galanta (*d'alej aj „súd prvej inštancie“*), odvolaním napadnutým rozsudkom, výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.920 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % .

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 3 ods. 3 a 5 zákona č.

250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj „ZoOS“).

3. Vecne dôvodil tým, že žalovaná bezdôvodným obohatením na úkor žalobcu a zakotvením neprijateľných podmienok do spotrebiteľskej zmluvy porušila ako tak ustanovenia Občianskeho zákonníka, tak aj ZoOS, preto je tu je dané právo žalobcu na primerané finančné zadost'účinenie. Uviedol, že ak má mať primerané finančné zadost'účinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadost'účinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu napr. až do vydania bezdôvodného obohatenia dodávateľom, bola aj spôsobená. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadost'účinenia bral do úvahy spôsobilosť negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potencionálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život a tiež zohľadniť postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života. Pokiaľ išlo o výšku finančného zadost'účinenia, ktorá závisí od úvahy súdu, zohľadňoval rôzne kritériá, a to intenzitu, časové trvanie závažného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu a pod. V dôsledku konania žalovanej bol žalobca nie len vystavený ujme v podobe preplatenia poskytnutého úveru, ale navyše bol nútený, chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou pričom je zrejmé, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv o výsledok sporu či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. V spore sp. zn. 18C/29/2018, kde si žalobca voči žalovanej žalobou podanou dňa 6.7.2018 uplatňoval vydanie bezdôvodného obohatenia mu súd prvej inštancie priznal peňažné plnenie vo výške 5.843,91 eur pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 31.1.2021. Spor trval viac ako dva a pol roka a žalobca počas uvedenej doby žil pod tlakom z obavy o výsledok sporu. Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa rozhodnutí súdov sa finančné zadost'účinenie priznáva až do výšky 100 % bezdôvodného obohatenia pričom žalobca si žalobou uplatnil sumu 2.920 eur, ktorá predstavuje približne 50 % sumy, o ktorú sa žalovaná bezdôvodne obohatila. Pri určení výšky finančného zadost'účinenia bral do úvahy aj to, že finančné zadost'účinenie sa týka štyroch úverových zmlúv, ktoré boli predmetom konania sp. zn.18C/29/2018. So žalovanou vznesenou námietkou premlčania sa vyporiadal tak, že k uplatneniu práva na primerané finančné zadost'účinenie nemôže dôjsť kedykoľvek, pretože toto v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 ZoOS vzniklo po tom čo zo strany spotrebiteľa došlo k úspešnému uplatneniu porušeniu práva alebo povinností na súde a to či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej. Až po dátume 31.1.2021, keď rozsudok sp.zn. 8C/29/2018 nadobudol právoplatnosť, si žalobca mohol uplatniť nárok na primerané finančné zadost'účinenie, pričom žalobu podal v trojročnej premlčacej lehote, z čoho vyplýva, že jeho nárok nebol premlčaný.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v celom rozsahu prostredníctvom splnomocnenkyne odvolanie žalovaná, ktorá ho odôvodňovala odvolacími dôvodmi v zmysle § 365 ods. 1 písmeno b), f) a h) C.s.p., pretože súd prvej inštancie porušil jej právo vyporiadať sa so všetkými argumentmi vzťahujúcimi sa k predmetu sporu, a súčasne výrok rozsudku neodôvodnil dokázanými skutočnosťami o primeranosti sumy 2.920 eur, z vykonaného dokazovania nemal preukázané skutočnosti odôvodňujúce existenciu nároku v sume 2.920 eur, nesprávne posúdil vec aj po právnej stránke. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a podanú žalobu zamietol, priznal jej právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní uviedla, že rozsudku nevyplýva, akým spôsobom konkrétne mal za preukázané a z čoho vlastne vyvodil záver o tom, že „žalobca teda žil po túto dobu pod tlakom z obavy pre výsledok sporu“, nakoľko (i)

nič také žalobca netvrdil a ani v rovine skutkového tvrdenia nekonkretizoval, (ii) takúto skutočnosť nemohol zistiť ani z obsahu súdneho spisu sp. zn. 18C/29/2018, kde sa žalobca osobne konania a pojednávania nezúčastňoval. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemôže byť založené na všeobecných, nepodložených domnienkach, ako je to v prípade uvedenej skutočnosti, na ktorú mal súd prihliadať pri rozhodovaní. Ďalšie kritérium, ktoré uviedol, že „*podľa rozhodnutí súdov sa finančné zadostučinenie priznáva až do výšky 100 % bezdôvodného obohatenia*“ avšak bez toho o aké rozhodnutia sa jedná. Zjavne ide o kritérium (*tvrdenie*) odporujúce známejšej judikatúre, konkrétne napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R48/2022 / pozn. správne sp. zn. 7Cdo/92/2021 / („ *Pre priznanie práva na zadostučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadostučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.*“), citovaný právny názor vylučuje zákonnosť, vecnú správnosť a dôvodnosť súdom uvedeného kritéria. Z rozhodovacej praxe rajského súdu v Prešove vyplýva požiadavka na to, aby vzhľadom na neurčitú hypotézu § 3 ods. 5 ZoOS a v záujme dosiahnutia jeho účelu, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, bolo určenie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobca žiadne skutočnosti netvrdil a ani z rozsudku takéto individuálne skutkové zistenia neuvádzal. Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 27. apríla 2006 sp. zn. 4Cdo/171/2005 konštatoval, že i keď je výška zadostučinenia v peniazoch predmetom úvahy súdu, jeho úvaha sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. To sa v prejednávanej veci nestalo. V súvislosti s odôvodnením rozsudku vo vzťahu k výške zadostučinenia, že sa určuje podľa sumy bezdôvodného obohatenia poukázala na konkrétnu judikatúru, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/61/2018: „*Primerané finančné zadostučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napríklad náhrady škody.*“ Súd prvej inštancie primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom nevyvrátil argument žalovanej o tom, že žalovaný nárok je neprimeraný a nepodložený (*vid' nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 736/16, sp. zn. II. ÚS 675/2014, sp. zn. IV. ÚS 252/04, sp. zn. IV. ÚS 329/04, sp. zn. III. ÚS 32/07*).“ Neprimeranosť sumy 2.920 eur namieta aj s poukazom na to, že takáto suma dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia. Zadostučinenie je forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formu náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Týmto prímerom poukázala na to, že požiadavka žalobcu, ak by bola oprávnená, je zjavne neprimeranou.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.) oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a *contrario*) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (*Ústavný súd Slovenskej*

republiky II. ÚS 78/05).

7. Odvolací súd sa najprv vyporiadal s odvolacou námietkou žalovanej, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, pričom požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (*Ruiz Torija c./ Španielsko* z 9.12.1994, séria A, č. 303-A; *Hiro Balani c./ Španielsko* z 9.12.1994, séria A, č. 303-B).

8. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. (*na ktoré v odvolaní poukázala aj odvolateľka*), podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadрила žalovaná a aké prostriedky procesnej obrany použila. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 C.s.p. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

10. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 ZoOS. Citované ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadost'účinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadost'účinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

11. Inštitút primeraného finančného zadost'účinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (*punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie*) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovanú za protiprávne konanie, ktorého sa dopustila vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobila škodu a odradiť žalovanú alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu, pretože práve inštitút relutárnej

náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „*účinné, primerané a odradzujúce*“.

12. Odvolací súd konštatuje, že v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 18C/29/2018 v spojení s odvolacím konaním vedeným pod sp. zn. 10CoCsp/59/2020 žalobca úspešne uplatnil porušenie povinnosti žalovanej tak, ako má to na mysli ust. § 3 ods. 5 ZoOS. Žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi v dôsledku porušenia spotrebiteľského práva (*pozn: žalobca preplatil na štyroch úveroch*) suma 5.843,91 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 3.8.2018 do zaplatenia, titulom bezdôvodného obohatenia. Treba uviesť, že právna úprava účinná v čase porušenia povinnosti žalovanej nevyžadovala pre vznik nároku na primerané finančné zadost'účinenie vznik ujmy spotrebiteľa, postačovala len hrozba vzniku ujmy. Niet pochyb, že žalobcovi takáto ujma nie len hrozila, ale sa reálne „*preplatením*“ jemu poskytnutých úverov aj stala, pričom si ju musel, ako uviedol aj súd prvej inštalácie, vymáhať súdnou cestou.

13. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na porušenie povinnosti dodávateľa, ktorých ochrany sa spotrebiteľ (*žalobca*) úspešne domohol, na všeobecnom súde, je nárok na primerané finančné zadost'účinenie v zmysle § 3 ods. 5 ZoOS daný.

14. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadost'účinenia, odvolací súd považuje sumu 2.920 eur za primeranú. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadost'účinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia, recidívy porušenia spotrebiteľských práv, suma finančného zadost'účinenia je plne opodstatnená s ohľadom na skutočnosť, že v predmetnom prípade spotrebiteľovi nielen hrozila, ale aj reálne došlo k ujme žalobcu v dôsledku porušenia spotrebiteľského práva zo strany žalovanej.

15. Takto priznané finančné zadost'účinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovanej, satisfakciou za stav, ktorý žalobca musel v dôsledku konania žalovanej trpieť a je aj sankciou potihujúcou žalovanú, ktorá nekonala lege artis.

16. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštalácie vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1, 2 C.s.p., v súlade s princípom úspechu v spore, kde za úspešnú stranu v odvolacom konaní považuje žalobcu, ktorému voči neúspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (*dovolacie dôvody*) a čoho sa dovolateľ domáha (*dovolací návrh*) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).

V Trnave dňa 29. januára 2025

Mgr. Jozef Mačej
predseda senátu

JUDr. Ľuboslava Vanková
sudkyňa

Mgr. Matúš Stariček
sudca

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Daniela Piknová